

El saltiró de la cardina

Francesc Serra, des de les planes de *Lluita* (digne marc per tal decorat), ens adreça l'article que la nostra Redacció li rebutjà (i no és pas el primer), pel lèxic groller i baix de sostre i els arguments poca-solta que empra en tot aquest, diguem-ne, xarrampió literari.

Parla de dignitat i noblesa i seguidament aboca el carro de les escombreries on es barregen els insults i els odis personals contra qui no ha volgut descendir a l'ensabonada obligatòria a la qual es creu ésser creditor la seva egolatria, que ell confon amb l'afany de superació i que no és res més que la conseqüència dels mimos i moixaines d'aquelles companyies que no són precisament d'esquerres i que no li fan el fàstic i la punyeta com nosaltres.

La seva fina epidermis de Dafnis castigador s'avé millor al raspall de pèl de guineu del jesuitisme, que no l'ortiga, que treu la son de les orelles.

El seu romanticisme carrincló el fa viure endarrerit com un furgó de tren de mercaderies, no privant-li, però, en altres aspectes, d'ésser un «bon vivant» aprofitat.

La seva poesia és el xiulet del carreter que frissà per arribar a l'hostal i pessigar les anques de la criada.

Els seus actes justifiquen poder-se erigir en condescendent repartidor de patents d'home esquerrà. La seva obra ciutadana li dona la força suficient per constituir-se en àrbitre del liberalisme provinciana granollerí. I la seva suficiència intel·lectual li cuiraca la llengua contra les agulles de fer mitja i de pas priva de que se li vegi el sarro biliós.

Arrufar el nas en tenir esment de la constitució d'INQUIETUD i oferir la seva col·laboració literària i pecuniària als liberals (?), als noms verges i rosats de la Redacció, i creure que si per *desgràcia* tingués èxit aquesta publicació seria el caos de la intolerància i de la intriga, demostren, aquest seguit de contradiccions, la

El poble i la premsa no renuncien a continuar demanant la llibertat dels presos polítics i socials, la revisió de processos i el retorn dels exiliats.

Un homenatge

La intel·lectualitat espanyola, en un bell gest, projecta homenatjar a Gabriel Alomar.

De tot cor INQUIETUD se suma a l'homenatge a l'home íntegre i auster que ha fugit sempre de vanitoses ostentacions, que no ha mercadejat amb la ploma i ha mantingut ferm l'ideal humanitari de protegir els humils i emparar els injustament perseguits per l'anomenada justícia històrica, estigmatitzant sempre vells procediments dels governs dictatorials i despòtics.

inestabilitat de les seves idees i discupen els mots que ell mateix confessa, de *despit evident*.

Que ell cregui que el que exposa en el seu article és més que una opinió personal, un concepte col·lectiu de gent que li mereixen tota la seva admiració i estima, confirma la seva egolatria contundentment i el que dèiem més amunt en parlar del raspall. Ell estima i admira aquesta gent que l'infla, perquè la cosa li plau, sols i exclusivament perquè li donen la raó, que és el que a ell li fa passar bones estones.

Els editors d'INQUIETUD paguen vint pesetes, igual que l'amic Francesc Serra, qui figura per pròpia voluntat a la llista d'editors i col·laboradors, per tenir una llibertat major i no estar supeditats a fer gasetilles d'encomio als seus subscriptors, únic mitjà de vida per una publicació local, a no ésser que pagui un determinat senyor en vistes a les eleccions. Ara, que si l'amic Serra es creia que, pel fet d'ésser editor i pagar vint pessetes, teníem l'obligació de publicar ço que és impubliable, s'ha equivocat i precisament aquest cas ens patentitza l'eficàcia d'aquest mitjà de publicació, puix estem a cobert de les seves coaccions.

Diu que la gent d'esquerres d'aquí vindrà un dia que farà un pet com una aglà. Si així fos, ja suposem que ho celebraria, enc que ens substituís un cacic que li fiblés la llengua amb agulles de fer mitja. Això és molt natural en un soci del Centre Catòlic de l'esquerra, que està d'acord amb els socis del Centre Catòlic de la dreta i exercitants del molinet.

Trobem molt natural que fassi la pau amb l'Escobar i amb la nostra capçalera; ara, el que no trobem tan natural, es allò del *clorotisme* intel·lectual d'un «amic». Que consulti un diccionari.

De l'«amic» deu recordar, amb la seva rancúnia peculiar, el desagraïment en pregar-li, després d'haver-li dedicat un conte en *La Gralla*, que fós l'últim. Ell està acostumat a cobrar cares les seves concessions d'afecte.

A INQUIETUD no hi manca cap feminista de festa major. No som precisament nosaltres qui la troba en enyor; però tampoc en rebérem cap despreci d'aquells que fan envermellar sense necessitat de pessigar-se les galtes.

L'home que confessa la seva intolerància per qui es trobi en qualsevol ordre de la vida per damunt d'ell i per aquest sol fet en fa el seu enemic, això creiem que ja no és egolatria, és «guilladura».

Francesc Serra: xalina, xalina, xalina... Tres metres de xalina. L'art que belluga!... Ha arribat ara, fresc i barato!...

Francesc Serra: Editor, editor, editor... i editor. (Un cop per cada duro). I col·laborador amb les patums sublimes d'INQUIETUD.

Francesc Serra: Egocentrisme, excentricisme, romanticisme i aigua de farigola boscana. Ai, ai!

Francesc Serra: A la taula d'En Bernat qui no hi és, és que ha marxat.

Ja ens perdonarà que escarnim els seus istils-plagis de Pla-Sagarra-Fontbernat, però és que, sobretot els dos últims, ens són molt simpàtics. Suposem que ell optaria pel primer. És natural; aquest ha demostrat, en l'edició «Cambó», que és el rei de la raspallada.

Seria millor que Francesc Serra explotés el seu filó literari en el conte i la novel·la, tal com ens prometia en una intervist d'«Acció», puix nosaltres no estem disposats a perdre el temps contestant les seves *consideracions* (?)

INQUIETUD

L'onze de Setembre d'enguany ha estat una afirmació de l'ansia de llibertat i una demostració de l'esperit de ciutadania del nostre poble.

GRANJA MARINETTE

Parets-Llissà

Despatx a Granollers

Carrer Clavé, 17

Se serveix
a domicili

Venda de llet en ampolles precintades a 70 cènts. litre

Llet d'una sola vaca, sempre la mateixa, per a aliment de nens i de persones delicades de salut

Llet pasteuritzada

Ous del dia

Se serveix
a domicili